

ПАЛКИЙ ПРИВІТ ПЕРЕДОВИКАМ КОЛГОСПНИХ ЛАНІВ ТА БУДІВНИЦТВА!

Коротко

Хороша ділова дружба встановилась між студентами 1 та 4 курсів французького відділу ф-ту іноземних мов, які працюють поруч на кукурудзяних ланах колгоспу ім. ХХІІ з'їзду партії.

Студенти 3 курсу біологічного факультету В. Кулішов, М. Бобик, О. Россохін оволоділи будівельними професіями. Вони успішно працюють теслярами в колгоспі «Родина», ремонтують тваринницькі приміщення, будують кукурудзо-сховище.

Студенти 4 курсу фізфаку В. Чурашов, В. Пінчук, М. Секелінда, які працюють в колгоспі ім. Войкова визвались добровільно після роботи подати допомогу колгоспникам в ремонті сільського клубу.

45 тонн кукурудзи навантажили і вивезли 30 чоловік — студентів 4 курсу мехмату на неділю в колгоспі ім. Леніна (с. Адамівка).

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

За Наукові КАДРИ

Орган парткому, ректорату, комітету ЛКСМУ та профкому
Одеського державного університету ім. І. І. Мечникова

№ 26 (762).

Понеділок, 7 жовтня 1963 р.

Ціна 2 коп.

НАУКОВО-БІОЛОГІЧНОМУ ФРОНТУ

В обідню перерву, розмістившись в тіні посадки, студенти 1 курсу рос. відділу філфаку, прослухали цікаву бесіду про деякі питання міжнародного становища, яку провів заступник секретаря комітету ЛКСМУ В. Балан.

Протягом останнього тижня доцент ОДУ Д. І. Богуненко виступив тричі по радіо для трудівників Комінтернівського територіального управління з бесідами на міжнародні теми.

Член лекторської групи університету студ. 5 курсу геофаку Ермолін прочитав ряд лекцій про міжнародне становище для трудівників сіл.

СЕРЬОЗНІСТЬ—ПЕРШ ЗА ВСЕ!

Новий студентський гуртожиток привертає увагу строгістю своєї будови. Тут зараз відповідальний етап будівництва: ідуть внутрішньообробні роботи. Штукатуряться стіни, йде засипка підлоги піском під паркет, кладеться паркет, монтується парове опалення і т. ін. Все це вимагає не тільки від робітників, але й від студентів І-го, II-го курсів, які допомагають їм, добросовісності в роботі.

Ми побували на будівництві гуртожитку, спостерігали за роботою другокурсників. Група, яку очолює староста курсу Потеряйко, працювала добросовісно, дружно. Знизу на п'ятий поверх підіймали паркет, а група юнаків і дівчат швидко розвантажувала площадку і переносила паркетні плити у відведену для цього кімнату. Коли ми звернулися до старости з проханням назвати тих товаришів, які добре працюють, він з задоволенням назвав Н. Кушнір, В. Баранова, Н. Матвієнко і ряд інших.

Робочий час. Люди зайняті своїми справами. Але що це? Коли ми випадково поглянули з висоти п'ятого поверху, то побачили групу першокурсників, які сиділи в кружі і розповідали анекдоти. Ми зробили декілька знімків. Хотілось би, щоб вони вдало вийшли, щоб всі могли побачити ледарів, бо якраз нам не вдалося довідатись, як їх прізвища. Адже гуртожиток вони будують для себе.

О. СЕМЕРІН.

ДОШКА ПОШАНИ

Рішенням партійного комітету на Дошку пошани заносяться:

1. Студентки 3 курсу біологічного факультету Л. Верич, А. Луценко та Титаренко, які зібрали кукурудзу на площі 0,32 га (кожна) в колгоспі «Родина» (с. Прохорово).

2. 1 та 4 групи 2 курсу механіко-математичного факультету (керівники — Нагурна, Костін), які щоденно збирають кукурудзу на площі 0,23—0,25 га на кожного (колгосп «Путь Леніна»).

3. Група фізиків 2 курсу (керівник — Гребенникова) за систематичне виконання норми на 130—150% на переборці кукурудзи і на збиранні винограду в колгоспі ім. Димитрова (с. Куяльник).

4. 2 курс українського відділу філологічного факультету за систематичне виконання норми на 130% у с. Тарасівка колгоспу «Дружба» (керівники — М. В. Павлюк, Ф. Є. Ткач, І. Я. Заєць).

5. 5 і 6 групи 2 курсу механіко-математичного факультету (керівники — Щукіна і Білошицький), які на різних роботах щодня виконують норми на 130—150% в колгоспі «Путь Леніна» (с. Павлінка).

Товариська критика

Цікаві ділові збори відбулись у комсомольців III групи II курсу в с. Нові Шамполи. Про це ми дізнались із статті, надрукованої в бойовому листку, яка називається «За колектив!».

Комсомольці Іванова, Груздєєва, Полякова, Красикова та інші піддали критиці неправильні дії т. т. Вайнтруб і Усової, які боролись не за колективне виконання і перевиконання норми всією групою, а за індивідуальні показники. Студенти Вайнтруб і Усова визнали свої помилки і дали товаришам слово добре трудитись і докласти зусиль для згуртування колективу групи.

Збори критикували також тов. Клеймана, який, відірвавшись від колективу і працював у конторі, замість того, щоб разом з групою працювати у полі. Йому було за-

пропоновано залишити контору.

Після зборів становище у групі поліпшилось, робота йде дружно.

НАШ КОР.

Не гаючи ні хвилини, на допомогу!

Студенти 3-ої групи II курсу мехмату працювали на гармані. Раптом до них прибіг схвилований колгоспний шофер. Його машина забуксувала у силосній ямі. Силос загорівся, полум'я загрожувало машині.

Студенти, не гаючи ні хвилини, кинулись на допомогу. Спільними зусиллями колгоспники і студенти відтягли машину в бік і загасили

вогонь. Особливо сміливо боролись з вогнем, збиваючи його ногами і засипаючи піском, студенти Нопомнящий, Дікусар, Гордєєв, Вайнтруб та інші.

Колгоспники тепло подякували математикам.

Л. ЧЕПУРНИЙ,
колгосп «Путь Леніна»,
с. Нові Шамполи.

Сумлінно і дружно

I група II курсу фізиків працює в колгоспі ім. Димитрова. Колгосп добре прийняв нас. Запам'ятається нам назавжди тепле, батьківське піклування голови колгоспу Георгія Марковича Нікова, який взяв особисту участь в тому, щоб студенти жили в добрих умовах, щоб вони почували себе не як в гостях, а як дома. На це студенти відповіли трудовим ентузіазмом.

Підсумки роботи підводяться в нас два рази на день: попередній підрахунок під час обідньої перерви і остаточно—після роботи. Ввечері регулярно проводяться

комсомольські летючки, на яких підводяться підсумки за день. Студенти обмінюються досвідом роботи, розповідають один одному, як краще організувати робоче місце, намагаються добитись, щоб кожний міг виконати норму.

І якщо тепер поглянути в зошит для обліку виконаної роботи, то можна побачити, що з кожним днем все збільшувалось число студентів, які виконували норми. А в останні дні майже не було таких, які б її не виконували. Заспівувачами в загоні завжди є комуністи А. Коломієць, В. Шамко, комсомольці В. Шкіндер, С. Козницький, А. Синицин, М. Голімбієвський, В. Воронинцев та інші.

На кухні під керівництвом шеф-повара колгоспної кухні добре працюють Л. Безвезюк, Б. Захаров, В. Шевцов.

Враховуючи добросовісну працю студентів, правління колгоспу прийняло рішення провести заохочувальну оплату студентам, які систематично перевиконують норми вироблення. Піклування колгоспу про студентів надихає їх, вони працюють добросовісно і дружно, виконують всі роботи, які доручає їм колгосп.

О. ФЕДОРОВ.

В. ДИТЧУК, аспірант.

Минулого тижня відбулись звітно-виборні збори партійної організації наукової та студентської бібліотек. М. І. Кириченко в звітній доповіді, зокрема, повідомляє, що в своїй повсякденній роботі партійна організація приділяла увагу вихованню нової людини, подавала допомогу студентам та викладачам в навчальній та науковій роботі.

В бібліотеці працював теоретичний семінар з наукового ате-

їзму, під керівництвом Б. М. Меламеда і семінар з марксистсько-ленінської естетики під керівництвом Б. О. Шайкевича. Заняття проходили жваво, цікаво, слухачі брали в них активну участь. Особливо активну участь в роботі семінарів взяли: Каракозова, Аргиропуло, Купеческа, Савельєва та інші. По матеріалах листопадового Пленуму ЦК КПРС і грудневого Пленуму ЦК КПУ бу-

ла проведена конференція, в якій взяли участь слухачі обох семінарів. З працівниками технічного персоналу проводились заняття в політшколі (кер. А.М. Мілютин). В бібліотеці склалася хороша традиція проводити політінформації і лекції, для читання яких залучаються кращі лектори університету.

Агітколлектив наукової бібліотеки проводив велику роботу серед населення міста. Робота наших агітаторів була відзначена парткомом. Кращі агітатори: Свет, Івановська, Рапопорт, Степанішина, Бірюкова, Рабініна. Одним із засобів виховання нашого колективу була стінна газета, яка відбивала життя колективу (відпов. редактор Є. М. Зенькова).

На партійних зборах обговорю-

валися актуальні питання партійної і виробничої роботи.

Партійні збори відмітили ряд недоліків, які були в роботі партбюро і парторганізації. Виступаючи говорили, що мало було проведено відкритих партійних зборів, в бібліотеці зовсім не було росту парторганізації. Ряд рішень партзборів, які були направлені на покращення роботи всієї бібліотеки, не було проведено в життя. Так, більш раціональний перерозподіл співробітників між відділами не був доведений до кінця. На зборах говорилось про те, що бібліотека має потребу в розширенні своєї площі: для читачів відсутні зали наукових працівників, періодики, відкритого доступу, для книгосховищ (нова література, що

надходить до бібліотеки, лежить на підлозі), робочого приміщення для бібліотекарів (багато років відділ комплектування і обробки працюють в тісному і темному приміщенні, зовсім непридатному для роботи).

Відсутність електричного освітлення в фондах призводить до того, що зимою треба скорочувати час обслуговування читачів.

В рішенні, яке прийняли збори підкреслюється, що розв'язанню цих питань нове партійне бюро повинне приділити першорядну увагу.

Партзбори обрали секретарем парторганізації О. Ю. Ноткіну і заступником секретаря В. П. Бозіну.

3 партійною принциповістю

На звітно-виборних партійних зборах фізичного факультету після доповіді М. Г. Фролова розгорнулось її обговорення.

Проф. В. О. Федосєєв у своєму виступі звернув увагу на поліпшення підготовки наукових кадрів через аспірантуру, а також говорив про необхідність координування наукових робіт наших фізиків з іншими науковими закладами республіки.

Про роботу і потреби університетської обсерваторії говорив проф. В. П. Цесевич. Доцент Д. І. Поліщук звернув увагу на необхідність підвищення якості всієї учбової та виховної роботи. На зборах також виступили комуністи Н. Г. Пушек, Т. Я. Сьора, Б. С. Тропін, О. О. Брюханов.

Секретар парткому університету Л. Х. Калустян відзначив, що робота парторганізації фізичного факультету в цілому поліпшилась. Але ще більшу увагу треба приділяти політико-виховній роботі, проводячи в життя рішення червневого Пленуму ЦК КПРС. Він вказав також на необхідність більше допомагати молодим викладачам в їх науковій роботі, а також на налагодження контролю за роботою аспірантів.

Збори обрали новий склад партбюро, до якого ввійшли т.т. М. Г. Фролов, Н. Г. Пушек, Т. Я. Сьора, Д. І. Поліщук, К. А. Позігун, В. К. Шиманський. Секретарем партбюро обрано т. К. А. Позігун.

17 вересня в Нью-Йорку розпочала свою роботу XVIII сесія Генеральної Асамблеї ООН. В ній беруть участь представники численних країн світу, щоб обговорити найважливіші питання сучасності.

Ця сесія розпочала роботу в сприятливій обстановці, бо більше місяця минуло з того дня, коли в столиці нашої Батьківщини був підписаний Договір про заборону випробування ядерної зброї в атмосфері, в космічному просторі і під водою. Народи світу з великим задоволенням зустріли звістку про підписання договору, високо оцінили ініціативу Радянського Союзу, невідпинну боротьбу за заборону ядерних випробувань, яку веде наш уряд. Під Московським договором вже стоять підписи 90 держав — красномовний доказ волевиявлення людства.

Делегатам 100 держав — членів ООН, судячи з порядку денного (80 пунктів), треба буде обговорити велике коло питань — від справ земних до космічних, від питання про ганебну політику апартеїда, яку офіційно проводить щодо корінного населення уряд Південно-Африканської Республіки, до проблем міжнародного співробітництва у використанні космічного простору в мирних цілях. Найважливіші — зв'язані з проблемами війни і миру: питання роззброєння, припинення ядерних випробувань у всіх сферах, заборону і ліквідацію ядерної зброї і т. ін.

На рахунок Генеральної Асамблеї чимало резолюцій з закликами до роззброєння і зміцнення миру. На своїй попередній — XVII сесії вона, наприклад, рекомендувала Комітетові 18 держав у Женеві наполегливо продовжувати шукання рішення проблеми загального роззброєння. Учасники сесії одностайно підтримали запропоновану Радянським Союзом і США Декларацію про переключення на мирні потреби засобів і ресурсів, які змінилися би в результаті роззброєння. Вся біда в тому, що такі резолюції продовжують залишатися тільки добрими побажаннями.

Сесія розгляне такі важливі пункти порядку денного як питання про скликання конференції для підписання конвенції про заборону застосування ядерної і термоядерної зброї і

питання про міжнародне співробітництво у використанні космічного простору з мирними цілями. Великим кроком в послабленні міжнародного напруження було б прийняття пропозицій про створення зон, вільних від ядерної зброї, в Центральній Європі, Середземному морі, Азії, Африці і в Латинській Америці. На своїй попередній сесії Асамблея під тиском США не висловила певної думки про пропозицію Бразилії оголосити Латинську Америку безядерною зоною і відсунула цю проблему на нинішню сесію. Відійти від розгляду бразильської пропозиції в другий раз навряд чи вдасться, тим більше, що цю ідею підтримують тепер по меншій мірі п'ять латиноамериканських країн: Бразилія, Мексика, Чилі, Еквадор і Болівія. Не скинути з рахунку і од-

Однак, крім досягнень, у нас на факультеті є ще академічна заборгованість, половина якої припадає на II курс. Не всі студенти цього курсу серйозно віднеслись до підготовки весняно-літньої сесії. В результаті цього на курсі ряд незадовільних оцінок.

Успішніше пройшла сесія на вечірньому відділі.

В доповіді підкреслено, що минулі академічна і педагогічна практики мали ряд недоліків. До цього часу факультет не має постійної бази для проведення літньої академічної практики. Будівництво гідробіологічної станції стоїть на місці.

уряд, «не надає великого значення ООН, як і дебатам в ній», і що його «не дуже цікавлять резолюції, які там приймають». Сучасні колонізатори повинні відчувати нарешті силу засудження ООН.

Важливу роль може відіграти ООН в розширенні ділового

Латинська Америка і Середній Схід — мав у Раді Безпеки по одному постійному члену.

Інтерес до роботи сесії величезний. Зарубіжна преса пише, що в роботі Асамблеї візьмуть участь голови урядів ряду країн, зокрема країна африканського континенту. Газета «Нью-

Все це в значній мірі є перешкодою в підготовці майбутніх спеціалістів-біологів.

Говорячи про трудову дисципліну на факультеті, проф. Ткаченко вказав, що в минулому навчальному році мали місце пропуски лекцій і практичних занять студентами (особливо II курсу), а також занять в школі під час педагогічної практики. Недостатньо чітко вівся облік виконання навчального плану, не проводились систематичні відвідування лекцій завідуючих кафедрами, не було достатнього контролю керівниками педагогічної практики за роботою студентів в школі.

Доповідь тов. Ткаченка викликала жваве обговорення. Виступили професори Прендель, Савчук, Тульчинська, Файтельберг, доц. Титаренко та інші.

В своїй постанові по заслуханій доповіді професорсько-викладацький склад вважає за необхідне, керуючись рішенням червневого Пленуму ЦК КПРС, посилити ідейно-виховну роботу серед студентів, підвищити відповідальність співробітників за якість, контроль і облік роботи, яка провадиться, з тим, щоб в новому навчальному році добитись кращих успіхів у роботі.

Доц. А. С. ЧЕРНИШЕНКО.

СПРИЯТЛИВА СИТУАЦІЯ ДЛЯ ВИРІШЕННЯ ПРОБЛЕМ МИРУ

(Міжнародний огляд)

настає рішення конференції глав урядів африканських країн в Аддіс-Абебі проголосити Африку зоною, вільною від ядерної зброї.

Другою важливою групою питань порядку денного сесії є проблеми національно-визвольного руху. Прийнята в 1961 р. за ініціативою Радянського Союзу історична Декларація про надання незалежності колоніальним країнам і народам прискорила розпад колоніальної системи. Зараз у списках членів ООН нараховується 111 держав в порівнянні з 51 — на світанку існування цієї організації. Але прокляття колоніалізму ще лежить на десятках мільйонів жителів Африки, Азії і Латинської Америки. Відмовляється надати незалежність Британській Гвіані та іншим своїм колоніям Англія. Вогнем і залізом розправляється з національно-визвольним рухом в своїх колоніях Португалія. До дикого насильства вдаються фашистські керівники Південно-Африканської Республіки. Ярий колонізатор, міністр іноземних справ Португалії Ногейра в Інтер'ю кореспонденту агентства Юнайтед Пресс Інтернейшнл цинічно заявив, що португальський

і культурного співробітництва між країнами світу, в поліпшенні загальної міжнародної атмосфери. На минулій сесії Генеральної Асамблеї було вирішено скликати не пізніше початку 1964 року міжнародну конференцію з питань торгівлі і розвитку. Дуже важливо, що ідея розширення міжнародної торгівлі, в свій час запропонована Радянським Союзом, принесла практичні результати.

Делегати сесії обговорять доповідь Комітету з підготовки конференції з метою перегляду Статуту ООН. Ще в 1960 р. Радянський Союз висловився за радикальний перегляд структури Ради Безпеки. Але тоді прийняття радянських пропозицій було зірвано тими, хто зацікавлений в збереженні зовсім ненормального становища, при якому місце постійного члена Ради Безпеки, яке належало КНР, займає чайканшист. Напередодні відкриття сесії постійний представник Радянського Союзу при ООН знову закликав до справедлившого розподілу місць в Раді Безпеки. Він запропонував, щоб кожний із шести основних географічних районів — Азія, Африка, Східна Європа, Західна Європа,

Йорк таймс» чекає, що під час сесії відбудуться важливі переговори між міністром закордонних справ СРСР тов. Громико, державним секретарем США Діном Раском і міністром закордонних справ Англії Хьюмом. Ряд агентств передають: «Західні країни надіються, що присутність на сесії міністрів іноземних справ Великої трійки створить умови для наступного важливого кроку на шляху до всесвітнього роззброєння. Члени західних делегацій заявляють, що бесіди, які відбулись тут поза рамками сесії Асамблеї, можливо, виявляться трампліном, з якого світ може просунутись до дальших заходів по роззброєнню».

Такий оптимізм надихає, але в той же час не можна не звернути уваги на дві обставини. Газета «Нью-Йорк таймс» пише, що західні держави вирішили «відкласти в довгий ящик закінчення пакту про ненапад між країнами НАТО і Варшавського договору». Із повідомлення агентства ЮПІ виходить, що дехто мислить прогрес на шляху до роззброєння як односторонні поступки Радянського Союзу. Навряд чи потрібно пояснювати, що такі люди, м'я-

ко кажучи, помиляються. Зараз, як ніколи, потрібен конструктивний підхід і готовність піти на взаємні поступки.

Сили противників агресії і війни сьогодні, як ніколи, великі і сильні. Багатомільйонна армія прихильників миру, в лавах яких разом з народами соціалістичних країн, іде більшість населення землі, має реальні можливості приборкати сили агресії.

Організація Об'єднаних Націй покликає виконувати свій високий обов'язок, записаний в II Статуті: підтримати міжнародний мир і безпечність, розвивати дружні відносини між народами на основі поваги принципу рівноправності і самовизначення народів, здійснення мирового співробітництва в розв'язанні міжнародних проблем. ООН повинна всіляко сприяти процесу оздоровлення світової атмосфери, початок якому поклато підписання Московського договору. Зроблений перший істотний крок в сторону повної заборони ядерної зброї, припинення гонки озброєння.

Обов'язок ООН — не зупинятись на досягнутому рубежі, вона повинна спрямовувати всі зусилля на рішення проблем загального і повного роззброєння. ООН багато треба зробити і в боротьбі за остаточну ліквідацію колоніалізму. Для того, щоб ООН могла ефективно працювати, необхідно привести її структуру у відповідальність з існуючою розстановкою сил у світі.

Радянські люди бажають великих успіхів XVIII сесії Генеральної Асамблеї. Вони висловлюють надію, що Організація Об'єднаних Націй використає всі можливості для зміцнення справи миру та міжнародного співробітництва.

Пам'яті М. Е. ОВАНДЕРА

На 60-му році життя після важкої і тривалої хвороби помер Микола Едуардович Овандер, доцент, кандидат філософських наук, член партійного комітету ОДУ, завідувач кафедри філософії.

Свою трудову діяльність Микола Едуардович розпочав 16-річним юнаком. В 1927 р. він закінчив Московський педагогічний інститут ім. К. Лібкнехта, а в 1930 р. — аспірантуру при інституті філософії АН СРСР. З 1930 року М. Е. Овандер завідує кафедрою філософії Краснодарського, а потім Смоленського педінституту. З 1941 р. по 1945 р. він — політпрацівник Радянської Армії.

Після закінчення Великої Вітчизняної війни М. Е. Овандер працює доцентом МДУ ім. Ломоносова, потім зав. кафедрою філософії Київського університету. Микола Едуардович був і на керівній роботі: він займав посаду заст. директора Інституту філософії АН УРСР, потім був деканом філософського факультету Київського університету. Останні 6 років життя Миколи Едуардовича зв'язані з нашим університетом, де він займав посаду зав. кафедрою філософії.

М. Е. Овандер був відомим вченим-філософом. Його перу належать десятки наукових праць з питань діалектичного та історичного матеріалізму. Нещодавно в Києві вийшла з друку велика монографія М. Е. Овандера «О роли идей марксизма-ленинизма в борьбе за победу социалистической революции в России», яка назначалась до захисту як докторська дисертація.

Все своє свідоме життя Микола Едуардович присвятив благородній справі комуністичного виховання трудящих, справі пропаганди ідей наукового комунізму.

Микола Едуардович був відомий як прекрасний викладач, бойовий пропагандист, уїйна й уважна людина. Він користувався авторитетом у студентів і викладачів, в наукових колах і у всіх, кому пощастило працювати з ним.

Світлий образ Миколи Едуардовича Овандера — вірного сина комуністичної партії, чудової людини — назавжди збережеться в пам'яті всіх, хто знав його.

ГРУПА ТОВАРИШІВ.

Ми не згодні з вами, тов. Балан!

Комсомольці нашого I курсу українського відділу філфаку працювали у с. Євгенівка (колгосп «Дружба»). І хоч ми тільки нещодавно познайомились, відчувається, що колектив буде у нас хороший.

Дружба народжувалась на полі. Ми в перший же день виконали колективне завдання, а потім стали перевиконувати його. Наші середні показники щодня — 150%. Ми пишаємось тим, що наш курс

було занесено на Дошку Пошани Тому і незрозуміло, чому заст. секретаря комітету ЛКСМУ т. Балан у своїй статті «Завдання комсомольців у колгоспі» (в попередньому номері «ЗНК») відзначив нас в числі відстаючих. Якщо комсомольське бюро не зуміло добре організувати роботу в деяких групах, то це не значить, що можна робити такий закид всьому факультету. До речі, секретар факультетського бюро Рая Делібалт була у нас на курсі, проводила з нами бесіду, радилась, як організувати роботу на інших курсах.

Ми виконали завдання і поїхали додому на 7 днів раніше строку. Сподіваємось, що не заслужили, щоб нас зараховували до відстаючих. А як ви вважаєте, тов. Балан?

Л. ЛИМАСОВА,
Р. БЕЗРУЧЕНКО,
О. ГАЛАК,
студенти I курсу
укр. відділу філфаку.

ПОПРАВКА

В попередньому (25) номері нашої газети в статті В. Глузман «Настрій — бадьорий» (3 стор.) в другому абзаці замість слів «Це давало можливість за півгодини збирати повну корзину винограду», — треба читати: «Це давало можливість за півгодини збирати по повній корзині винограду на кожного».

Вранці на роботу.

Фото П. Дутка.

Дружні зустрічі

Добре проводять своє дозвілля студенти II курсу мехмату, які трудяться у селах колгоспу «Шлях Леніна».

Минулого тижня відбулись товариські зустрічі з футболу і шахів між студентами двох груп II курсу мехмату: 3-ої, яка працює в с. Нові Шомполи і 4-ої (с. Ленінський хутір). Цікаві поєдинки закінчилися з однаковим рахунком 4:3 на користь 3-ої групи.

Хорошу футбольну техніку продемонстрували С. Орлик, С. Непомнящий, В. Кудрявцев. Шаховими «королями» проявили себе А. Клейман, М. Бабчук, Л. Ширманова і Л. Родякова, які у відмінному стилі перемогли своїх суперників.

І. ЯКОВЕНКО.

НА КОЛГОСПНИХ ЛАНАХ

Вже більше 3-х тижнів студенти нашого університету працюють на ланах колгоспів і радгоспів Комінтернівського виробничого управління. Зібрано сотні гектарів кукурудзи, очищено і відправлено в державні засіки тисячі тонн; зібрано сотні центнерів винограду, виконані другі сільськогосподарські роботи.

Цими днями студенти повертаються в свої аудиторії. А пока що їде змагання за виконання і перевиконання норм, за дострокове виконання робіт, адже від цього залежить і дата початку занять. За цей тиждень ми відвідали ряд факультетів, зустрілись з викладачами, із студентами, з колгоспними і радгоспними керівниками. На питання: — Як справи? Відповідь незмінна: — Добре!

Але, розповімо про це детальніше.

▲ У ГЕОГРАФІВ

(Колгосп «Победа»).

Географів I курсу ми зустріли на гармані колгоспу. Було 9 годин ранку, а робота — в розпалі. Дівчата групами обступили довгі купи початків, а хлопці вантажили самоскиди.

Підходимо до керівників групи т. т. Авксентьева та Зелінського. Вони розповідають, що першокурсники працюють з натхненням, з захопленням, вони вже так втягнулись в роботу, що майже не відчувують втоми.

— Хто працює краще всіх?

— Всі. Он, бачте, коло машини...

Це Саша Горбач, наш комсорг...

Саша стоїть на машині і, як господар, розгортає золоті початки по кузову, а його ланка швидко подає їх з купи... На наших очах повна машина виїхала з гарману. Ми не стали переривати їх працю.

2 ланка т. Онишко в складі 8 чоловік повністю обслуговує себе: самі очищають початки, навантажують, транспортують, розвантажують. В них добрі показники.

— Комсомольці, — говорить І. П. Зелінський, — у всьому заспівають. Раз в тиждень проводять бесіди з питань міжнародного становища, випущено вже три бойових листки, перед виїздом хочуть дати концерт...

Тут, в праці, народився колектив курсу. Це буде хороший колектив.

▲ РАДГОП «І-е ТРАВНЯ»

Облік виконаної роботи, як відомо, є важливим моментом організації праці. В цьому ми ще раз впевнились, відвідавши групи англійського відділу факультету іноземних мов.

По-одиноці, в ряд, великим ланцюжком навколо початків розмістились студенти. Поруч з купами неочищених початків ростуть купи очищених, золотистих качанів. В кінці дня вони важаться і записуються...

Всі курси англійського відділу працюють тут. — Студенти користуються цим, — говорить керівник т. Коробков.

— Вони у вільну годину займаються англійською мовою, старшокурсники залучують студентів I курсу до розмови, бесіди...

— Як працюють наші студенти? — з цим питанням ми звернулись до завідувача гарманом Петра Івановича Костенка. Він відповів:

— Дуже добре. Особливо першокурсники. Я їх дуже полюбив. Новіков, Хлойков, Корис, Оленев працюють як справжні робітники. Вони виконують по дві норми вдень...

Петро Іванович показує нам відомість за 26 вересня. Ми бачимо цифри: 16, 17 тонн вчотирьох на подачі в комбайн. А ось студенти I курсу Римкович і Паламарчук. Вони вдвох подали в комбайн за день 10 тонн, при нормі 2,5 на чоловіка.

▲ У ФІЗИКІВ

В селі Яків-Хутір працюють студенти IV курсу фізичного факультету (керівник — Воронцов). Ми їх застали на плантації кукурудзи. Було 6 годин 30 хвилин вечора. Вони дружно працювали, щоб закінчити день з перевиконанням норми.

Від своїх товаришів не відстають і групи в с. Нові Шомполи (керівник — В. А. Позігун). Працюють товариші з натхненням, щоб швидше повернутись до університету і взятись за навчання. А їх товариші-однокурсники в Ульяновці працюють без напруження (керівник — Прокопович).

Дружно працюють студенти III курсу в радгоспі Кірова. Тут з першого дня налагоджено облік виконання норм кожним студентом.

▲ У «ФРАНЦУЗІВ»

Вони працюють в колгоспі ім. ХХІІ з'їзду КПРС. В них вільні хвилини використовуються для того, щоб поговорити французькою мовою, допомогти товаришам, які до вступу не вивчали мову. Адже французька мова — їх майбутня спеціальність.

Допомагає студентам в оволодінні мовою викладач Богомолів. Першокурсникам допомагають старшокурсники.

РОЗДУМИ ПРО СПОРТСМЕНІВ

Навкруги — золотисті кукурудзяні лани. Чисте повітря стало ще дзвінкіше. Дзвінкіші стали і пісні молоді, радісніше праця.

Серед наших студентів чимало спортсменів, які добре працюють на колгоспних ланах. На жаль, багатьох з них ми не можемо відзначити як передовиків. Серед трьохкурсників-фізиків ми знаходимо легкоатлетів В. Кулигіна, Л. Карпова, В. Чумаченко, волейболістів Байканова і Л. Койчеву. Їх трудові успіхи не вищі, ніж у студентів, які не займаються спортом. Дивно... Адже всім відомо, що фізична культура у нас не самоціль, а засіб для піднесення працездатності та поліпшення здоров'я людини. Карл Маркс надавав великого значення фізичній культурі і спорту в справі виховання нової людини. Він говорив, що в цій справі «труд і наука посідають однакове місце» і що «фізичне виховання, гімнастична робота рук та розумова праця повинні гармоніювати і взаємно доповняти одне одного». Всебічно розвиненою людиною може вважати себе той, хто вміє поєднувати високі показники в навчанні, праці та спорті.

Керівники груп добре відзивались про деяких спортсменів. Вірно зрозуміли своє завдання акробати В. Тарасов і О. Семенов. Спорт допомагає їм в праці і в навчанні. Захищаючи честь університету на міських змаганнях з акробатики, вони завоювали призове 3 місце, а на сільськогосподарських роботах вони — серед перших. Поруч з ними по показниках йде студент факультету іноземних мов Д. Паламарчук.

Зовнішній вигляд часто обманливий. Є серед математиків невеличка дівчинка Лора. Якщо поставити її поруч з юнаком, то фізично вона буде виглядати значно слабшою. Але трудові показники в неї куди кращі, ніж у фізично сильніших хлопців-математиків. Лора — спортсменка, неодноразова чемпіонка міста з акробатики. Спорт виховав у неї прекрасну якість — бажання бути завжди попереду. А це не всім вдається. Перемагає не той, у кого велика сила, а той, у кого фізичне загартування поєднується з любов'ю до праці, з високими моральними якостями. Ось чому Лора Шабрай — в числі кращих.

Звичайно, ми не встигли побачити всіх. Можливо, є й на інших факультетах спортсмени — передовики праці. Сподіваємось, що так...

Рейдова бригада «ЗНК».

ЛЕГКОАТЛЕТИ НА СПАРТАКІАДІ ВУЗІВ

До Одеси приїхали в цьому році спортсмени з усіх кінців України. Тут відбувались змагання з багатьох видів спорту. Успішно виступили наші спортсмени з легкої атлетики. Наша команда зайняла 4-е місце з 20-ти вузів, які взяли участь у змаганнях. В перший день в боротьбу вступили десятиборці. Студент 2-го курсу фізичного ф-ту А. Варзеків зразу зробив серйозну заяву, стрибнувши у висоту на 190 см. Він і виконав розряд, і пробіг 100 м за 11,2 сек., 100 м з/б — за 15,4 сек., 400 м — за 52,5 сек. Варзеків зайняв 1 місце і завоював звання чемпіона Спартакіади.

Серед жінок завоювала звання чемпіонки Міністерства Надія Угрик — студентка III курсу хімічного ф-ту. Вона виграла 1 місце в бігу на 100 м і 200 м.

Ось уже три роки тренується Микола Тихоненко (4-й курс мехмату) в спортивному ходінні. І це принесло йому бажані результати: він став членом збірної команди області і виступав на Спартакіаді народів УРСР. Він же завоював I місце і звання чемпіона Міністерства. 3-ті місця завоювали: В. Чумаченко (II курс фізфаку) в бігу на 80 м с/б, Т. Галка (II курс хімфаку), в стрибках в висоту, М. Семенов (II курс фізфаку), який пробіг 400 м за 50,1 сек.

Непогано виступив ст. 5-го курсу Ю. Силкін. Він ввійшов у залік в бігу на 1500 м і 5000 м.

Слабо виступали, навіть не виставлялись студенти-чоловіки з метання диска, списа, молота. Тренувальному складу потрібно подумати і вжити заходів, щоб виправити це становище.

Відмовився від участі в змаганнях студент II курсу фізфаку В. Марченко; хворів А. Дугаренко (біофак). А це послабило команду, бо Дугаренко завжди давав залік з бігу на 800 м. Не вийшла на старт з бігу на 800 м і підвела команду студентка факультету іноземних мов Т. Вітебська.

О. ПІСКУНОВИЧ,
ст. викладач.

Від редакції: Поділяючи радість всього колективу ОДУ за успіхи наших кращих спортсменів ми все ж таки вважаємо, що успіх нашої команди був би більш вагомим, якщо б деякі вищезгадані товариші не підвели своїх товаришів. Хотілось би почути думку їх тренерів та керівників наших спортивних організацій про вчинки цих легкоатлетів.

СТОРІНКА ЛІТНІХ ВРАЖЕНЬ

КІНО

НАЙКРАЩИЙ З ДОКАЗІВ

1. Нотатки про III міжнародний кінофестиваль у Москві

КОЛИ і де б не демонструвався під час III Московського кінофестивалю — кубинський фільм «12 стільців», у залі зустрічалося чимало одеситів. Дійсно, всі люди з одеською пропискою (тепер чи в минулому), які знаходилися тоді в Москві, рвалися на цей фільм. І нічого дивного тут немає: це єдиний фільм фестивалю, який мав безпосереднє відношення до нашої країни. Адже в підзаголовку картини стоять імена наших видатних земляків — Іллі Ільфа та Євгена Петрова, це за їх романом знято фільм...

* * *

Всі, хто сидить в залі, жадібно ловлять кожне слово (не біда, що «диктор за кадром» дещо монотонний), «ідять очима» кожний типаж, дивуються... Дивуються, бо бачать: не повітове місто Н., а столицю революційної Куби, не 185-сантиметрового Іполіта Матвійовича, а приземкуватого і ще не

старого сеньйора Іполіто (як прийшлося би до смаку це ім'я справжній мадам Петуховій!), не дельбого «нашадка яничар» Остапа Бендера, а довгого і худорлявого Оскара — людину фізичної праці із звичайною практичною кмітливостю простолюдина...

Далі — більше. Відповідності з романом, дійсно, небагато. Деякі люди незадоволені. Інші кидають шукання відповідності і починають з цікавістю дивитися фільм. Вони, напевно, праві.

Кубинський фільм — не проста екранізація роману, а самостійний твір. З цього, мені здається, і треба було розпочинати розмову про нього. Автори фільму Уго Уліве і Томас Гутьєрес Алеа тільки покладали в його основу сюжет відомого

роману. Але це не літературна калька; автори брали конфлікти і характери прямо з життя Куби. Адже на екрані — кубинці, і час дії — роки після революції 1959 р. А якщо деякі ситуації та люди нагадують наших давніх старгородських знайомих — що ж тут несподіваного?

Повторюю: в основі фільму — сюжет роману Ільфа і Петрова. Але скільки в літературі так званих «вічних сюжетів»? Багато країн і поколінь обійшов відомий Дон-Жуан, первісні легенди про якого уходять корінням в Севілью або в Бургундію. Скільки авторів писали про доктора Фауста, який розпочав свою всесвітню подорож в одному з середньовікових німецьких міст? Так чому ж не міг в

чат», колишня коханка Іполіто (вона значно молодша за Олену Станіславівну), а по обидві сторони від неї махають своєму кардиналові два священики. Хороша компанія!

Взагалі, антицерковні сатиричні моменти — явні вдачі фільму. Цікаво, що епізоди з падре Франциско зняті за допомогою прискореної зйомки, і це часто створює комічні ефекти.

У концесіонерів — чимало помічників. Це боягузтво змовників, один із яких дуже схожий на господаря Одеської бубличної артілі «Московские баранки», і кретинізм американізованої сеньйори Боніті (ви вгадали, це кубинська Елочка), і короткозорість доброго «мілісіанос». Але нове життя — пролягає на лева, який на арені рве гікомічний фінал пригод «шука-

3.

Оскар зовні спокійний, але Іполіто, ризикуючи життям, готовий кинути до клітки. Досить подивитися на його обличчя, щоб впевнитися: це не смішно, це трагічно і відразливо.

Оскар сильно відрізняється від «великого комбинатора». При нагоді він готовий пожити за чужий рахунок, але живе де в глибині душі у нього любов до чесної праці. Ось Іполіто і Оскара, які біжать за пересувним цирком, підбирає машина; вона везе міських робітників на збирання врожаю цукрової тростини. Розмахуючи мачето, вони співають «Марш 26 липня», і Оскар співає разом з ними. На полі, під поглядами дівочих очей, Оскар перемиюється і працює краще всіх. Але ось його квапить Іполіто, треба доганяти цирк, і зникає радісна посмішка з обличчя Оскара.

У фіналі, перед Палацем культури, який збудовано на скарби, знайдені в стільці, Іполіто б'ється в істерію, а Оскар начебто оживає. Ні, він не гине у фільмі, більше того — він немовби скидає з душі тягар і біжить грати в гольф з хлопцями. Цікавий кінець і для даного характеру закономірний.

А попереду ще стільки цікавого!

Майже всі чи не з найбільшим задоволенням згадують свою першу польову практику. А згадати є про що. Закінчилися іспити. Вже розроблені маршрути, зібране все необхідне для практики, мандрівок.

Ось ми вже на «Вихрі» плывемо по морю, Бузькому лимані до міста Миколаєва. Миколаїв зустріч нас спокою, яка закінчилась дощем. Потім катер «Стрела» швидко переносить нас до міста Вознесенська. Ми розмістилися в школі. Ранок другого дня був чудовий. Ми вирушили в радикальний похід по річці Мертвод. Перше знайомство з геологією цього району, особливостями рельєфу... Ми ще на лекціях познайомилися з цим усім, а на практиці — вперше. І на практиці це зрозуміліше і цікавіше.

На автобусі доїхали до села Константинівки. Перед нами відкрилося чудове видовище: масивні виходи кристалічних порід. Не ві-

рилось, що десь тут, недалеко, безкрай степ. Нам здавалось, що ми знаходимося десь в горах.

Розпочалась практика. Викладач Михайло Іванович Савченко показав, як потрібно брати геологічну пробу, як робити опис геологічного розрізу ґрунту. Ось ми підійшли до річки Корабельної — притоки Південного Бугу. Коли тут був чудовий ліс, тепер його немає. Узбережжя вкрите кущами дубняку, а земля покрита синім килимом шалфея. Чудова картина! Йдемо далі. Берег крутий. Граніти чергуються з грейсами. Ось в руслі Південного Бугу велика скала з рожевого граніту. Це друга гряда Мігеевських порогів. Починаються Мігеевські каменоломні. В районі села Мігеї Південний Буг нагадує гірську річку.

В Мігееві ми пробули декілька днів. А далі м. Первомайськ. Тут ми описували геологічні оголення, брали зразки кристалічних порід.

Дороги кличуть, йдемо далі. По дорозі до Гайворону — нашого кінцевого пункту — ми заїхали до Умані. Побували в дендрологічному парку — заповіднику «Сорка». Побачене тут перевершило всі наші сподівання. Створений природою краси, якою ми милувалися по дорозі, нічим не поступається краса тут, яка створена рукою людини.

Нарешті ми приїхали до Гайворона. В Гайвороні вивчали граніти, описували геологічний розріз ґрунту, побували в Завальєвському графітному кар'єрі.

Ми всі дуже вдячні старшим викладачам Я. Д. Макарьчуку, Я. В. Захаржевському, М. І. Савченку, Б. Я. Бурлаці, при допомозі яких ми здобули добрі знання, практичні навички. Попереду ще скільки цікавого!

О. ГОЛУБЕНКО
ст. II курсу геофаку.

На фото: м. Горький, пам'ятник В. Чкалову.

Влітку студенти 4-го курсу географічного ф-ту відправились в свою чергову практику. На цей раз наш шлях лежав по великій російській річці Волзі.

Проїхати по Волзі від верхів'я до нижньої течії — це особливо важливо для географа. Перед на-

вже після війни.

Зараз Волга не тільки транспортна артерія і джерело води, але

Подорож—практика

шими очима проходять мальовничі береги лісної зони, які поросли хвойними і лист'яними деревами.

А ось і старовинний Ярославль — батьківщина першої жінки-космонавта Валентини Терешкової.

Промисловий Горький з сотнями заводів і фабрик; Казань з старовинним університетом.

Хочеться розповісти про місто російської слави — Волгоград. Багато дечого тут нагадує про великі битви: славетний будинок Павлова, завод «Барикади» на середині якого проходила лінія фронту, Малахів курган. Тут не було жодного цілого будинку, все, що збудовано на багатокілометровій відстані вздовж берега, збудовано

джерело гідроенергії. Волзький каскад — один із найбільших в світі. Електростанції-гіганти забезпечують дешевою електроенергією не тільки приволзькі міста і села. Лінії електропередач ідуть в Центр, на Урал та інші райони країни. По Волго-Донському каналі потрапляємо в Дон. Широко розкинулось Цимлянське море.

Закінчилась наша чудова подорож. Вона дала багато кожному з нас. Ми бачили різні природні зони, міста. Ця практика ніби завершує нашу попередню практику, нашу роботу на факультеті і в полі. Наш керівник, доц. Міщенко, під час практики загострював нашу увагу на характері природних зон, на особливостях будови річкової долини, на своєрідності міст.

Ю. ШУЙСЬКИЙ,
ст. 5-го курсу геофаку.

„ЗА НАУКОВІ КАДРИ“
СТОР. 4. 7 ЖОВТНЯ 1963 р.